

مجله ققنوس

ملانصرالدین

سال دوم، شماره دهم
شماره سری: ۲۲
شهریور ماه ۹۹

اماتاً امارات خانوم، زیر ورقه ازدواج را امضا کرد، یارو زد زیرش!

گفت: شاید، اون هم شاید، زمین ها را فعلنده کاری نداشته باشم، اما سال نشده، همشو بالا می کشم.

آکی گفته من می خواستم هواپیما به شوما بفروشم؟ اصلاً هم همچی چیزی نیست.

خدا می دونه که چند تا قول و قرار دیگه هم گذاشته که حالا زده اس زیرش. خب امارات هم آبرو داره، دختر مردوم!

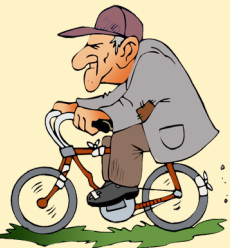
بعدش عکس اون مرده را هم تلویزون گذاشت. یه نره خری بود که نیشش باز بود و تازه شم با دستش یک بیلاخ بزرگ برای این زن بدبخت نشون داده بود.

ای بی غیرت بی ناموس! حالا همه چی را بالا کشیدی. زیر قول و قرارات هم که زدی! این بیلاخ نشون دادنت دیگه مالی چی چی اس؟

برم برم که اعصاب برام نمونده اس. شوما هم خواستونو جمع کنین. پسر و دخترتادونو از سر راه که نیاوردین که زودی به عقد و نکاح هر چی بی سر و پای قرمساقه در می یارین. گناه من و این امارات خانوم بی چاره در به در چی چی اس؟

ته ما جبرا، فقط یه بیلاخ؟

دیروز سوار چرخ شدم، رفتم دم مغازه اصغر آقا پنیر بسونم. دیدم تو تلویزیون، یه بابایی شق و رق نشسته و داره یه چیزهایی درباره توافق اسرائیل و امارات می گه... من که سواد درست و حسابی ندارم. فقط فکر می کنم، اسرائیل اسم یه مرده اس که یه دختر ساده و خام را به اسم امارات خانوم، بلند کرده و حالا زده اس زیر اصل و فرع مهریه و شیر بها... اصغر آقا هم واستاده بود گوش می کرد و می گفت: لا اله الا الله! بیین چه مردای قرمساقی پیدا می شن. دوختر مردومو سیاه بخت کرده و حالا هیچی به هیچی!

راستش خیلی دلم سوخت. یاد وضع خودم و این سکینه ننه مرده افتادم.

اولش که بردنم خواستگاری، بشم گفتن که خیلی خوشگل و خوش بدنه! خیلی هم کدبانو و خونه داره! چقدر هم با کمالاته... همه این ها را گفتن، بعدش رفتم دیدم یه دختر لاغر مردنی، پیزوریه که عین ندید بدیده ها نیگا می کرد...

درسرتون ندم، سر چشم و هم چشمی و من بمیرم و تو نمیری، دیدم شده اس زن من! همون دختر پیزورنی، یک سال نشده، بس که خورد، شد عین بشکه. همون دختری که حرف زدن بلد نبود و هی آب دهنش را قورت می داد، به شیش ماه نرسیده، دستش را می زاشت، روی لبیر کمرش، آهرچی از دهنش در می اومد بار من و ننه و بابای مرحومم و همه کس و کارم می کرد.

هی امارات خانوم، من درد تو را خب می فهمم...

یارو که تو تلویزیونه، می گفت: اولش قرار بود اسرائیل یه سری کارا برای امارات بکنه. یخته زمین مردوم را که می خواست بالا بکشه، گفت که بالا نمی کشم. یه سری هواپیماهای خیلی نوی جنس خب هم می خواست به بهش بفروشه که قبلش نمی رفوخت. خب این اعیونا وضع خبن! مٹ من نیستند که با این چرخ سه مار عهد شاه تو خیابونا

مجله فکاهی ملانصرالدین، ارگان خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین

www.mollanasroddin-magazine.ir

این نشریه ای تک نفره است. یعنی همه کارهای آن، اعم از نوشته و کارتون و کاریکاتور و ساخت رویه های نخست و پایانی و ایندیزاین، همه به دست حیدر سهیلی اصفهانی به انجام می رسد.

کارتون های خارجی
صفحه دوازده

نامه های جنجالی/
صفحه چهارده

اخبار خارجه
صفحه شانزدهم

خوشگل الحکایات
صفحه نوزده

سر و ته مقاله / احمد آقای قاطی پاتی
صفحه سوم

اخبار داخله
صفحه چهار

هر ماه با دکتر الاغ خرنژاد/
صفحه شش

کارتون های ملانصرالدین
صفحه هشت

گپ و گفت / صفا گزار ش زاده
صفحه ده

به لطف ماسک، چانه‌های شهروندان از بیماری کرونا در امان است

«ستاد کیشته کرونا» طی بیانیه‌ای اعلام کرد:

همکاری شهروندان و استفاده از ماسک، باعث شده است تعداد چانه‌های مبتلا به کرونا به صفر برسد.

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، در این بیانیه تاکید شده است که از آغاز همه گیری کرونا تاکنون، حتی یک مورد ابتلای چانه شهروندان به بیماری کرونا گزارش نشده است که در نوع خود قابل ستایش است.

پروفسور نمیدونم چیچی (به اسمش چی کار دارین؟) در این باره، به خبرنگار ما گفت: «شهروندانی که زحمت کشیده‌اند و ماسک خود را تا روی چانه پایین کشیده‌اند، خود را در برابر ابتلا به بیماری کرونا از راه چانه بیمه کرده‌اند. البته موارد ابتلای این قبیل شهروندان از ناحیه دهان و بینی متعدد بوده است، اما بحمدالله هیچ کدام از محل چانه مبتلا نشده‌اند.

او همچنین خاطرنشان کرد که عده‌ای از این قبیل شهروندان، یا ماسک را در جیبشان گذاشته‌اند و یا در خودرو فراموش کرده‌اند، این شهروندان عزیز با این

اقدام، جیبهایشان و خودروهایشان را در برابر ویروس کرونا بیمه کرده‌اند که جای تقدیر دارد. چون حتی یک مورد هم گزارش نشده است که جیب یا خودرویی مراجعه کند و از ابتلای خود به کرونا بنالد که نتیجه همین تلاش خستگی‌ناپذیر این قبیل شهروندان در حفظ چانه، جیب و خودروهایشان بوده است.

البته بعضی از این شهروندان به لقاء الله پیوسته‌اند که بد نیست فاتحه‌های نثارشان کنید.

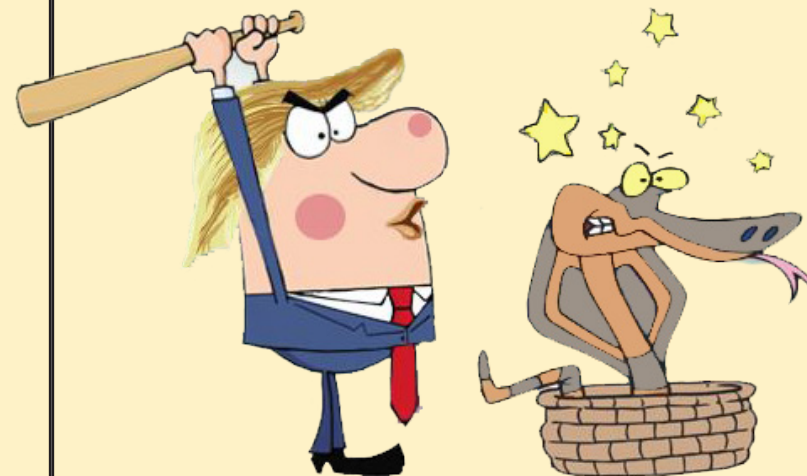
هندوستان در چابهار بندر آزاد کترن‌ها

هندوستان از ایجاد منطقه آزاد تجاری در چابهار استقبال کرد.

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، این چهارمین بار شاید هم پنجمین باری است که هندوها رسماً از ایجاد منطقه آزاد چابهار استقبال میکنند و طبق برنامه‌ریزی ده ساله آینده، تصمیماتی برای چند ده بار استقبال دیگر اتخاذ کرده‌اند.

به گزارش خبرنگار اعزامی ما به پشت کامپیوتر برای بازی فیفا (تازه حقوق هم می‌خواد پدرسگ!) تاکنون از منطقه آزاد چابهار، چهار بسته نخود کیشمیش از مبدا افغانستان، به مقصد بمبئی بارگیری شده است و برای بدرقه هر بسته یک هیات بلندپایه افغانی به سرپرستی شخص اشرف غنی رئیس جمهوری در محل حاضر شده است.

دولت هندوستان با صدور اعلامیه‌ای اعلام کرده‌اند: «با این وضعیت که در ازای طلبهای سنگین ایران، برنج رطوبت‌زده فرد اعلائی هندی برای مصرف شفته و درمان آنی بیوست و موزهای عالی هندی با مزه چوب پنبه، به ایران صادر میکنیم، ترامپ با بمب اتمی هم

به ما حمله کند، عمراً چابهار را ترک کنیم.»

رحمانی فضلی: ملت خیلی با امنیت داخلی حال می‌کنند!

وزیر کشور اعلام کرد: ملت خیلی با امنیت داخلی حال می‌کنند و کیف لول می‌شوند و آرزو دارن که هی بیشتر بشه... آره والله!

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، رحمانی فضلی تاکید کرد: «امنیت مملکت خیلی با حال شده... صبح که می‌خوای بری سر کار، کلی مشیت و لگد در صف مترو و اتوبوس می‌خوری. شیش بار ماسکت می‌ره تو حلقه و بیرون می‌آد. بعدش هم شب‌ها خیلی با حال‌تره! حواست نباشه، تک و تنها تو خیابون‌ها راه بری یا جای خلوت بری، خفتت می‌کنن و می‌گن: «هر چی تو جیب‌اته بریز بیرون! عین فیلم‌های هالیوودی... خخخخ!»

او در پاسخ به پرسش خبرنگار ما درباره همکاری‌های آتی با بالیوود در زمینه امنیت داخلی گفت: «فعلاً نمی‌شه! چون رقص و آواز دارن و زن‌ها و مرد‌ها باید همدیگه را بگیرن و برن تو بغل هم... زن‌ها منظورمه! خب نمی‌شه دیگه! تازه شهروندان مذکر ما جنبه ندارن... کار کشیده می‌شه به افزایش جمعیت و

بحث بین مخالفان و موافقان... کلاً فعلاً برنامه‌ای برای همکاری با بالیوود نداریم."

استاندار تهران: وضعیت پایتخت همچنان قرمزته..!

انوشیروان محسنی بند پی تاکید کرد: هم پرسپولیس قهرمان شده و هم کرونا همه جا را گرفته، کلاً همه چی قرمزته..!

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، استاندار تهران گفت: «هر چه تلاش کردند تا استقلال هم بالا بیاید تا شاید آبی هم قاطی بشه، نشد که نشد. حواسمون به فولاد نبود! به همین سبب، وضعیت تهران کلاً قرمز شده...»

خبرنگار ما پرسید: «حالا نمی‌شد یخته تلاش کنید تا شاید رنگ‌های دیگه هم می‌آمدند؟»

استاندار پاسخ داد: «نع!»

معاون رئیس‌جمهوری: برای افزایش آزادی و حقوق ملت داریم باز هم سند درس می‌نویسیم.

لعیا جنیدی در مراسم رونمایی منشور حقوقی جدید که این بار بر خلاف منشور کورش روی کاغذ کنده شده بود، تاکید کرد: «اگه اون اجرا شد، این هم اجرا می‌شه!»

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، خانم جنیدی گفت: «البته حق و حقوق مردم را روی سنگ ن‌کن‌دیم تا خدای نکرده، بهمون گیر ندن که می‌خواین منشور کورش را خراب کنید، اما عوضش، کاغذی که به کار رفته خیلی اعلاست و در دوران کورش از این چیزها نبود.»

خبرنگار ما پرسید: «کدوم چیزها..؟»

معاون گفت: «از این کاغذها...»

معاون در ادامه سخنانش تاکید کرد: «اضافه بر قانون اساسی، چند و انت از این کاغذها داریم که روش حقوق ملت نوشته شده... خیلی زیاده!»

خبرنگار ما پرسید: «خب چرا اجرا نمی‌کنین؟»

ایشون پاسخ داد: «خب چون زیاده، وخت نمی‌کنیم!»

دکتر الاغ خرنژاد، دستمایه‌ای است که لحن انتقادی بسیار تلخی دارد. از یک سو، نگاهی گزنده، به «ملایان مکتب نرفته‌ای» دارد که در کسوت کارشناس حوزه‌های مختلف، در هر زمینه‌ای اظهارنظر می‌کنند و رادیو و تلویزیون را پر کرده‌اند و از سوی دیگر «اشرف مخلوقات بودن» انسان را به سخره می‌گیرد. انسانی که بازیچه افکار و عقاید مختلف است و به راحتی فریب می‌خورد. دکتر الاغ خرنژاد، موجود فرزانه و متفکری است که تنها گنااهش الاغ بودن است. هرچند بهتر از خیلی از آدم‌ها می‌فهمد.

- جناب دکتر الاغ خرنژاد، با درود و سپاس از بابت این که دعوت ما را پذیرفتید...
- من کی پذیرفتم؟ خودت عین آدم سرت را می‌ندازی و می‌آی داخل طویله...
- به هر صورت، همین هم جای تشکر داره... جناب دکتر، نیروهای آمریکایی در حال خروج از افغانستان و عراق هستند...
- خوبه من چه؟
- به من و شما که ربطی نداره، اما بعد از اون همه رجزخوانی، این عقب نشینی مفتضحانه...
- مثلاً ما خر جماعت بعد از کلی عرعر کردن چی گیرمون می‌آد؟ سفره برامون می‌ندازن؟ ها؟ خو کتک می‌خوریم و تا آروم نشدیم، غذامون نمی‌دن. این هم همونه!
- دیگه مثال را خیلی ساده کردین؟
- کجا ساده کردم؟ بعد از اون همه رجز و آتش بازی و ترور، چی شد؟ پایگاه اصلیشونو زدن و بعد هم بمبگذاری و موشکباران و راکت باران و کلی تلفات، بدون این که جرات کنن، آمار کشته و زخمی بدن... این با کتک خوردن خر چقدر فرق داره؟
- ها؟! خو هیچی...
- مرد حسابی! شیر وقتی نعره می‌زنه، اقلاً می‌دونه چهار تا آهو و بز و گاو و بزمرجه، ازش می‌ترسن و فرار

- می‌کنن. این چه مسخره‌بازی که اولش عربده بزنی و بعد، کلی گرفتاری و چک و لقد...
- خب آمریکا هم طرفدارانی در عراق داره. نمی‌شه همین جور ول کنه و بره؟
- طرفدار نداره، نون خور داره! در عراق هیچ کس طرفدار نداره. بذار نونشون قطع بشه تا بهت بگم کی، کجا، طرفدار داره؟
- ایران هم طرفدار داره...
- نه خیر! ایران هم نون خور داره...
- خب اجازه بدین بحث را عوض کنیم.
- ها، رسید به ایران، باید بحث را عوض کنیم. خودت هم نون خوری بدبخت!
- پس شما چی، نون خور نیستی؟
- نه خیر! بنده علف خورم. البته انصاف اینه که یونجه تر و تازه بندازین جلوم، اما این علف‌های خشک کنار جوب را انداختین جلوم. می‌خورم جهنم و ضرر..!
- خب این هم می‌شه همون!
- نه خیر نمی‌شه همون! من باید بار ببرم، نه این که تحلیل سیاسی کنم. شما آدم‌ها بس که ابلهین، محتاج یکی مثل من شدین!
- خیلی خب باشه. همه نون خوریم، از جمله من که باید این‌ها را از قول شما بنویسم. حالا که نیروهای آمریکایی از عراق و افغانستان دارن بیرون می‌رن، تکلیف این دو کشور چی می‌شه؟
- هیچی! بر می‌گردن سر جای اولشون.
- خب اولش که جنگ داخلی بود...
- بعدش هم جنگ داخلی می‌شه. البته شماها واقعا از عقل کم دارین. یعنی می‌خوای بگی، الان در عراق و افغانستان جنگ داخلی نیست؟
- یه جورایی می‌شه گفت...
- باز هم حرف‌های آدم‌واری! یه جورایی می‌شه گفت... چه جورایی نمی‌شه گفت؟ خو جنگه دیگه؟ فتیله‌اش بالا و پایین می‌آید، اما متوقف که نشده!
- شده...؟
- نع!
- ها! نع! پس نشده... یه مشت آدم نون خور دستشون سلاح دادن، دارن می‌جنگن تا نون بخورن. نون بیرن

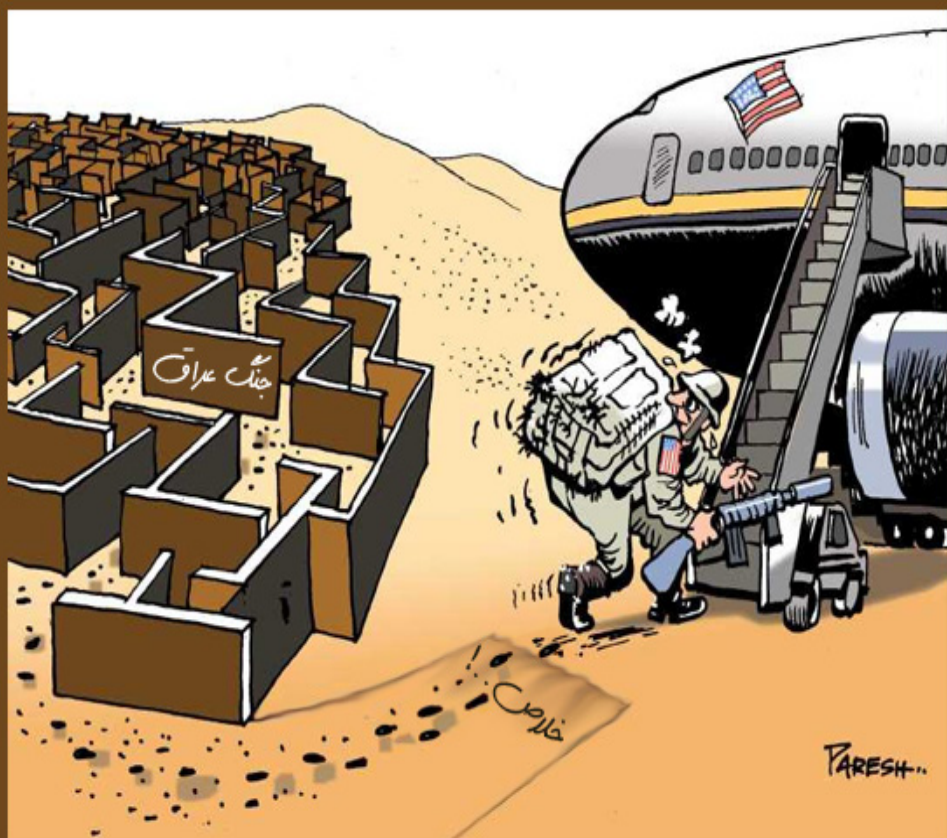
- خونه‌هاشون. یه بار بعثین، یه بار داعشن، یه بار...
- خواهش می‌کنم اسم‌های دیگه را فیلتر بگیرین...
- ها یعنی اون وری‌ها را نگم...
- خوب باشه! من هم حوصله شلاق خوردن ندارم.
- در خبرها اومده که نیروهای آمریکایی دارن پادگان‌ها را به ارتش تحویل می‌دن و اعلام کردن که ارتش عراق می‌تونه خودش امنیت را برقرار کنه... یعنی خوب آموزش دیده... واسه چی می‌خندین؟
- ارتش عراق؟ یعنی تا حالا کی داشته می‌جنگیده؟ هشت سال با ایران جنگیدن سخته، یا جنگیدن با یه مشت شبه نظامی؟ همین جنگ اخیر با بعثی‌ها... مثلاً داعش! کی می‌جنگید؟ ارتش آمریکا؟ معلومه که باید ارتش عراق امنیت را برقرار کنه... اما اگه ارتش عراق برقرار - پس کی؟

- هیچی! قراره، بخشی از ارتش عراق که منحل شده و حالا به دست آمریکایی‌ها مسلح شده، نقش ارتش آمریکا را برعهده بگیره و این یعنی اولش جنگ داخلی داخل ارتش عراق... بین این‌ها و ارتش شیعه مذهب و حشد الشعبی و هر بار هم آمریکا بیانیه می‌ده و از ارتش عراق در برابر تروریسم حمایت می‌کنه و ایران هم از این وری‌ها ضد تروریسم و... یارو، تازه اول بازیه، بشین و تماشا کن!
- پس تازه اولشه...
- فکر کردی چی؟ آمریکایی‌ها مثل خر مگس از درز باز پنجره فرار می‌کنن و مملکت یک دست می‌شه و ملت می‌رن سراغ بیزینس و عشق و حال و زوار مذهبی می‌رن عتبات و زوار عشق و حال، می‌رن ساحل دجله در ابونواس و بقیه محله‌های حال و حول بغداد؟... خوش بو که هستی، رو به باد هم نشستی... اگه قرار بود ماجرا این طور تموم بشه، اصلاً چرا اون طور شروع شد.... خنخنخ!
- پس با اجازه بنده هم مرخص شم...
- آره مرخص شو، بذار ما هم سرمون را بکنیم در آخور!
- خداحافظ!..

خروج نیروهای آمریکایی
از عراق

اتریش نات

نشان هلاله،
رهلی نو

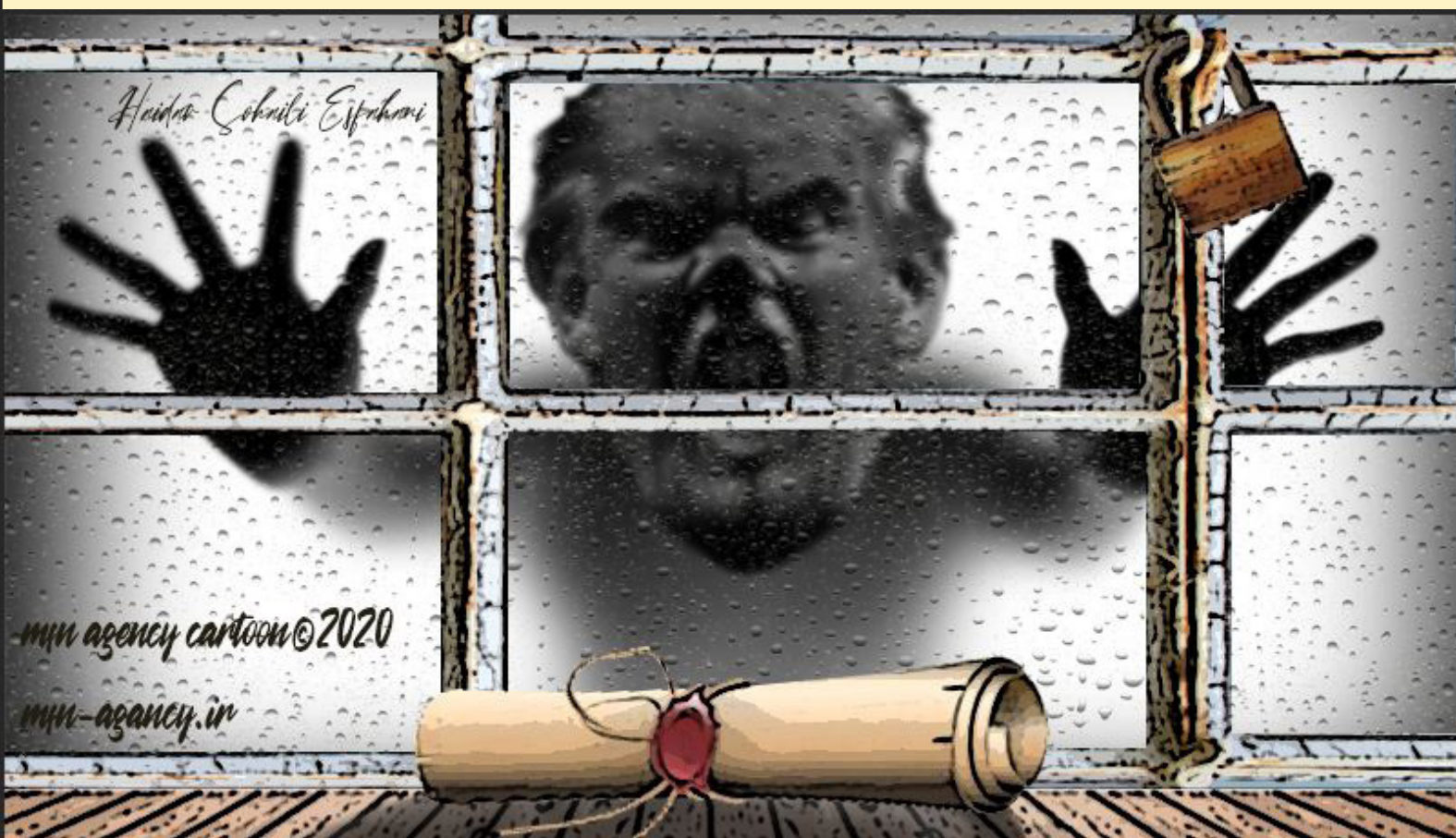

گهرتون های غلامنصراله بن

Beirut Explosion

myn agency cartoon©2020
myn-agency.ir

شنیدی؟

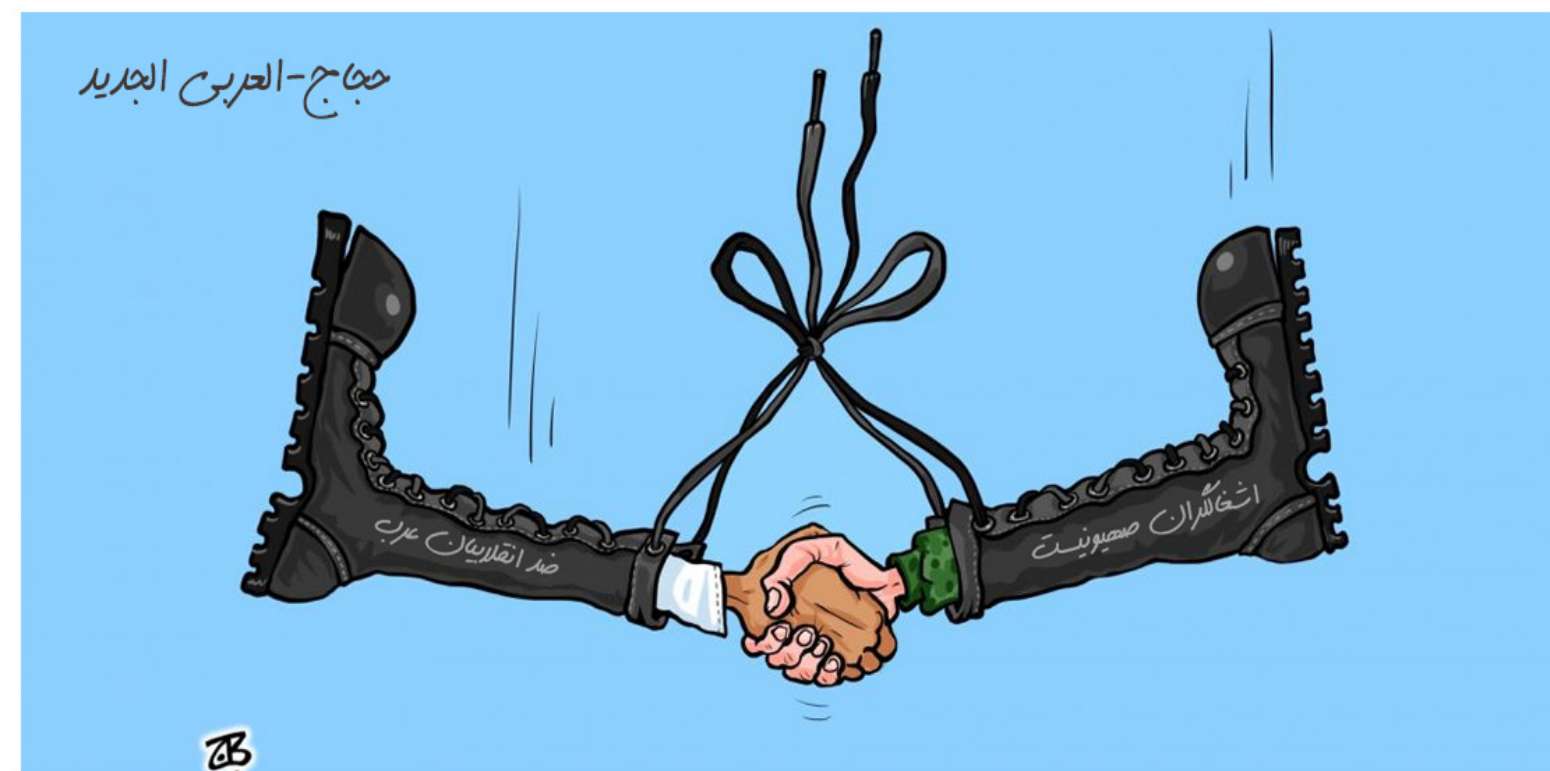
- رئیس جمهوری گفته که در طول هفت سال، چهار میلیون و نیم مسکن ساخته...
• نگفته که ساخته...
- پس چی گفته؟
• گفته ساخته شده...
- گفته مسکن مهر ساختیم...
• نه بابا...
- چرا بابا! اگه گفته بود که ساخته شده، مثلا می تونست بگه، اینقذه زن آستن شده و اینقذه بچه زایده شده...
• بگاز زبونتو... عه! زشته!
- عجب آدمی هستی ها... نگفتم که خدای نکرده، خودش...
• ده ببند وامونده رو... خب نتیجه!
- نتیجه این که چرا این همه آدم بی مسکن هست؟ چرا این همه بی مسکنی و در به دری...؟
• ها این هم حرفیه! شاد اصلا دست مردوم ندادن!
- این هم شد حرف؟ این هم شد کار... که بگه ساختیم بعد دست مردوم ندادیم؟ خو چرا ندادن؟
• خو واسه این که قیمت ها بالا پایین می شه. مثلا

سلبریتی

پروانه ایزد خواست، کارتونیست ایرانی

همون مسکن مهر که پنج سال پیش، پنجاه چوق بوده، حالا شده پونصد چوق!
- این که نشد دولت!
• پس چیه؟
- بنگاهی! حالا هر بنگاهی که بری چند صد تا خونه خالی داره واسه فروش و اجاره... پس هنرش کجاست؟
• مگه دولت هنرمنده؟ تازه هنرمند باشه می شه سلبریتی!
- مگه سلبریتی چی کار می کنه؟
• هیچی عکسش را می ذاره تو اینستاگرام و یه چیزی می نویسه که مثلا افشاگریه یا تعریف از خود بی مقدار باشه و بعدا هم تاکید می کنه «واقعاً...»
- ها! تازه فهمیدم! یعنی می گی رئیس جمهوری هم آره!
• خوبعله! اون هم یه جور سلبریتیه... عکسش را می ذاره و بعد می نویسه چی کار کرده. حالا کی دنبال راست و دروغشه؟
- خوب با این ریش و پشمش خجالت نمی کشه؟ ما اگه سلبریتی تو اینستاگرام می بینیم اقلاً رنگ و نمایی، عشو و نازی... این چیه با اون قیافه اش... تازه ماسک که می زنه... می شه عینهو...
• خیلی خب حالا! انواع سلبریتی داریم، این هم یه جورش!
- میگم!
• ها!
- دفعه بعد یه رئیس جمهوری انتخاب کنیم که یخته خوشگل باشه تا اگه از این اداها درآورد دلمون نسوزه!
• مثلاً کی؟
- مثلاً همین احمدی نژاد! تازگیا بوتاکس هم کرده... شنیدم ریشش را که زده، شده عین همفری بوگارت!
• تو اصلاً همفری بوگارت را دیدی؟
- نع!
• برو رد کارت اینقذه زر زن! برو!
- حالا این قضیه مسکن چی می شه؟
• من چه می دونم چی می شه؟ مگه چی کاره این مملکتیم؟ برو رد کارت!

در گذشته سبک زیبایی بود که برای بررسی مواضع واقعی شخصیت‌ها و سیاستمداران کشورها به نقل از آنان نامه‌ای می‌نوشتند و به جای مواضع اتوکشیده آن‌ها منتشر می‌کردند. گاهی مردم عادی باور می‌کردند که فلان سیاستمدار، چنین نامه‌ای نوشته است و علت اصلی این باور عموم آن بود که مفاد نامه، به مواضع شناخته شده او بیشتر از سخنان شیک و فریبنده‌اش شباهت داشت.

گاهی هم نویسنده آماجور بود و به شدت تحت تاثیر تصور خودش از دیگران و محصولات بی‌ربط و ضعیفی را می‌آفرید. نامه چالی چاپلین به دخترش، نمونه بارز این گونه آثار است که در اصل، در تهران و به دست یک ایرانی مسلمان نوشته شده بود و سبب شد خیلی‌ها خیال کنند که چالی چاپلین مسلمان شده است.

من تا به حال ندیده‌ام که کسی این سبک را وارد طنز کرده باشد و اگر کسی باشد تعجبی نمی‌کنم، چون این سبک، زمینه بسیار مناسبی برای طنز دارد. در این هفته، بیا ببینیم با هم تصور کنیم که اگر ولیعهد امارات بخواهد نامه‌ای برای رئیس جمهوری آمریکا بنویسد، چه خواهد نوشت؟

نامه محمد بن زاید آل نهیان به دونالد ترامپ

من محمد بن زاید آل نهیان، نامه خود را به دونالد ترامپ آل نمی‌دونم چی می‌نویسم.

ای دونالد، چرا اینقدر نامردی! مگه نگفتی هیچی نمی‌شه، پس چرا هیچی شد؟ مگه نمی‌دونی این قضیه فلسطین برای ما رهبران عرب، عین لحاف کرسی که چه عرض کنم، عین دشدشه است. حالا بدون دشدشه، با یک چفیه و عقال چطوری سرکنم؟

چقدر بهت گفتم، برو سراغ سودان تا با اسرائیل رابطه برقرار کنه... آب از آب تگون نمی‌خورد. تازه تگون بخوره، اون خاک بر سرها، این همه از ما پول می‌گیرند تا خاک بر سری‌های ما را به عهده بگیرن. خیلی هم روشون زیاد شده... کلی پول ریختیم تو حلقشون تا چهار تا سرباز گشنه گدا را بفرستن یمن. تا این محمد بن سلمان با قطری‌ها دیونه بازی در آورد و جیره سودانی‌ها را قطع کرد تازه یادشون اومد

که این «سربازان بی چاره سودانی» تامین جانی ندارند و حقوقشون رعایت نمی‌شه.

یکی نبود بهشون بگه، وقتی به عنوان سیبل متحرک حوثی‌ها ازشون استفاده می‌شد، حق و حقوق نداشتن، حالا حق و حقوق دارن؟

دونالد ترامپ، به خدا خیلی لاشی هستی! هم خودت، هم اون نتانیاهوی از خودت لاشی‌تر... مگه قرار نبود، اعلام کنین که دیگه قرار نیست کرانه باختری به خاک اسرائیل ضم بشه. یعنی وصل بشه؟ ها؟!

چی شد؟

تا من خر امضا کردم، فرداش زدین روش؟ یعنی زیرش؟ خیلی تخم سگی!

فعلا داداشم شیخ خلیفه بن زاید آل نهیان، مریضه... یعنی کلا خاموشه... حالا اگه یه جوری استارت شد و بلند شد نشست و گفت سهم من کو، یعنی چرا همچی کردی، من چی بهش بگم؟! ها؟!

واسه خاطر همین گفتم: خیلی تخم سگی! وگرنه فلسطینی‌ها حق و حقوقشون کجا بود. اینقدر بهشون پول دادیم که اگه جمع کرده بودن، حالا می‌تونستن برن سه تا فلسطین بخرن، چهار تا قطر و پنج تا بحرین! تازه یه لبنان هم اشتانتیون می‌داشتن روش!

بابام اگه زنده بود، چقدر حرص می‌خورد. بی چاره هر وقت حرف کم می‌آورد درباره فلسطین حرف می‌زد. خدا بیامرز، حتی بلد نبود فلسطین کجاست.

یه بار در اجلاس اتحادیه عرب در سال 1982، با شیخ فهد بن عبدالعزیز آل سعود رحمة الله علیه، سر طرح صلحش با اسرائیل بحثش شد. بابام می‌گفت:

با پاکستان صحبت می‌کنیم یخته از زمین‌هاش را به فلسطین بده، شیخ فهد عصبانی شد که فلسطین کجا پاکستان کجا... تو حواست کجاست؟ عوضش اصرار داشت از شمال عراق زمین بگیریم و به فلسطین بدیم.

خدا خیر بده قذافی را... یه جمله گفت، همه هنگ کردن. گفت: دعوا نکنین خودم بهشون زمین می‌دم، مجانی!

عجب خری بود خدا بیامرز... نمی‌دونست که فلسطین نزدیکه یمنه، چه کار داره به الجزایر!

اون روز، جلسه به هم خورد چون هیچ کس نمی‌دونست فلسطین دقیقا کجاست. آخرش صدام به دادمون رسید، چون معمولا در همه سخنرانی‌هاش اولش درباره فلسطین حرف می‌زد و بعدش به ایران فوش می‌داد و بعدا اشاره‌ای هم به عراق می‌کرد. البته طارق عزیز قبلش رفت پیشش و چشمش را گرد کرد و گفت: «سیدی رئیس، فلسطین!» اولش صدام یک کمی گیج نگاهش کرد و گفت: ها! ها! ها! یادم اومد...

من اون موقع بچه بودم، تو حیاط با بچه‌های شیوخ عرب خاک بازی می‌کردیم. نوکرها اومدن همه را انداختن بیرون. خیال کردن بچه و لگردیم و از لای نرده‌ها اومدیم داخل... خنخنخن چقدر گشتن تا ما را پیدا کردن.

حالا خندیم معنیش این نیست که من خوش‌حالم. ما اصلا همین جور هستیم. همین جوری الکی گریه می‌کنیم و بعد از گریه، یهوکی همه با هم می‌خندیم. پس نتیجه می‌گیریم که من هنوز عصبانیم!

عزیزم! این چه وضعیه واسه من راه انداختی. یعنی دو هفته است که پرچم الإمارات العربیة المتحدة را پایین کشیدن و خشک ما را پرچم کردن. از همه دیوث‌تر این ترکیه! به خدا تا همون اونجام سوخت. آخه ابن النعال، خودت با اسرائیل رابطه داری،

سفارت داری، سفیر فرستادی پیششون، اون‌ها سفیر برات فرستادن... جنس می‌دی، جنس می‌گیری... ما اصلا معلوم نیست می‌خوایم چی کار کنیم، بعد هنوز کار نکرده، ماست نخورده، محکوم می‌کنی... کلب!

بذار از زیر این آمریکا و اسرائیل بلند بشیم، یعنی از زیر این کاری که شروع کردیم؛ بعدش من و این محمد بن سلمان، پرچم فتح عربی را بر می‌داریم و مثل قتیبة بن مسلم باهلی و ابو موسی اشعری و چند تای دیگه که اسمشون را بلد نیستم، حمله می‌کنیم، اولش ایران را می‌گیریم و بعدش این ترکیه را... جفتشون را با خاک صاف می‌کنیم.

آخ آخ! اسم این ایران می‌آد، اصلا دیونه می‌شم. محمد بن سلمان، از من بدتر... تمام دندوناش خراب شده از دست این ایران!

بیانیه داده، محکوممون می‌کنه، بعد می‌گه اگه طوری شد تقصیر خودت بود، ها! خب این حرف یعنی چی؟ یعنی می‌زنیم خواهر و مادرتون رو... هر چی گفتم به این محمد بن راشد، بیا یه بیانیه خیلی تند صادر کنیم، اسرائیل پشتمون هست. می‌گه برو بینم بابا! یکی باید بیاد اسرائیلی‌ها را جمع کنه. خیال کردی از پشتمون در می‌آی؟ نه بابا! همون وسط ولمون می‌کنن!

بین! حتی این خر هم می‌دونه!

آخه بی‌پدر، مگه قرار نبود عوض برقراری رابطه با اسرائیل، بهمون اف 35 بدی؟ آخه بچه را هم این جوری گول نمی‌زنن. اگه ما بخوایم بریم ایرن را بگیریم، باید با شتر قتیبة مسلم رحمة الله علیه بریم؟ خب می‌گیرن کبابش می‌کنن و می‌خورن و تو صورتمون آروغ می‌زنن! می‌دونی اون جا گوشت کیلویی چنده؟ اف 35 می‌خوایم. فعلا اف سی پنج بده، برای خلبانش خدا کریمه، از بنگلادش می‌آریم.

مگه نبود جنگ با اسرائیل؟ کل خلبان‌ها پاکستانی بودن... عرب‌ها اون پایین یزله می‌خوندن تا به پاکستانی‌ها روحیه بدن...

نه دیگه من خیلی عصبانیم... بذار تا نامه بعدی یه کم آروم بشم. خودم عصبانی، محمد بن سلمان که بی‌چاره پشت تلفن زد زیر گریه... می‌گفت: باز هم انگشتمون کردن.

خدا ازت نگذره!

ائتلاف مخالف دولت لبنان، خواستار پرداخت غرامت نیترا آمونیم شد

ولید جنبلاط، از اعضای ائتلاف مخالف دولت، خواستار آن شد که دولت مستعفی، هزینه محموله‌های نیترا آمونیم «بلند شده» راپردازد.

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، ولید در این باره گفت: «من و سمیر و بقیه بر و بچ ائتلاف، با بدبختی یه محموله بزرگ نیترا آمونیم بلند کردیم و خواستیم بین خودمان شتیل کنیم و تمام گناهمان آن است که در این فرصت چند ساله نتوانستیم مشتری خوبی پیدا کنیم. اما دولت لبنان، هم مسئول خرابی محموله ماست و هم انفجار آن! به ما چه که رطوبت بالا بود؟ محموله‌ای که با هزار بدبختی بلند کردیم، حالا منفجر شده و همان طور که دولت خسارت ساختمان‌ها و زیان کاران را می‌دهد، باید خسارت محموله‌های نیترا آمونیم ما را هم بدهد.»

او در پاسخ پرسش خبرنگار ما، درباره این که اگر نپردازد، چه می‌شود، گفت: «اگر نپردازد همین آش است و همین کاسه! ما و هوادارانمان برای آزادی لبنان از چنگال غول فساد مبارزه را ادامه خواهیم داد.»

خبرنگارمان پرسید: «توی نیم وجبی غولی...!»

ولید پاسخ داد: «برو بچه!»

شایان ذکر است که ولید جنبلاط با لهجه لبنانی و آن چشمان ورق‌نیده خواب آلود همیشگی‌اش جواب می‌داد.

رونالد ترامپ: در خاورمیانه حضور داشته‌ام، اما ماست نخوریم!

رئیس جمهوری آمریکا در گفتگویی جنجالی اعلام کرد: بزرگترین اشتباه دولت‌های مختلف آمریکا از جمله دولت او، آن بود که با وجود اعزام نیرو به خاورمیانه، از خوردن ماست کنار آن خودداری کرده‌اند.

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، این مقام آمریکایی در این باره گفت: «ما نیرو اعزام می‌کردیم، اما از خوردن ماست خودداری می‌کردیم. کاری که کردیم خیلی تلخ و بد مزه بود و با نخوردن ماست، بد مزه‌تر هم شد.»

خبرنگار ما از ترامپ پرسید: «خب، شما عوض این که این همه نیرو اعزام کنید، سعی می‌کردید، کم ارسال کنید تا نیازی هم به ماست نداشته باشید.»

ترامپ پاسخ داد: «گه که دیگه کم و زیاد نداره! کمش گه... زیادش هم گه!»

خبرنگار ما گفت: «ماست هم زیاد مزه‌اش را عوض نمی‌کرد. در نهایت، گه را هم با ماست بخوری، مزه‌اش فرق زیادی نمی‌کنه. چون تو در نهایت، گه

زیادی خوردی! تازه با این همه گه خوری تکراری، یک بشکه ماست هم افاقه نمی‌کرد.»

سمیر جعجع خواستار تحقیق «بین الخودمونی» شد

سمیر جعجع، رهبر گروه سابقا شبه نظامی و فعلا با کلاس «القوات اللبنانية» خواستار آن شد که تحقیقات درباره انفجار اسکله بیروت، به دست خارجی‌ها انجام شود.

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، او درباره علل چنین درخواستی گفت: «اولا که به دست خارجی‌ها انجام می‌شه و کلی این کار با کلاسه! همه می‌گن: بابا کلاس! همشون چشم آبی و دهنشون را کج می‌کنن و خارجی‌کی بلغور می‌کنن و بعدا ماها هم باهشون خارجی‌کی حرف می‌زنن. حواستون هست چقذه با کلاسه!؟»

و اما دومش، این که بین‌المللیه! یعنی این که داخلی‌ها باید حواشون به کلی گروه و حزب ریز و درشت، با گرایش‌های مختلف و درجه قدرت کم و زیاد باشه... اما این خارجی‌ها، فقط حواشون به ماست.

او در پاسخ به سؤال خبرنگار خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین که پرسید: «مگه می‌شه تحقیق بین‌المللی فقط حواش به شما باشه؟» پاسخ داد:

«خواسمش بین‌المللیه، اما در اصل بین‌الخودمونیه! عده‌ای که همین چند روز پیش او مدن بیروت، برو بچه‌های اف بی آی بودند. از همین حالا معلومه که قراره تقصیر را گردن کی بندازن. عده‌ای دیگه که در لباس مبدل می‌آن، برو بچه‌های موسادن که قبلی‌ها واسه این‌ها کار می‌کنن. اما کلی با کلاسن! یا صلیب سرخن یا فلان سازمان بین‌المللی... کلا بین الخودمونین دیگه...!»

پمپئو: سفر من به چند کشور خاورمیانه و آفریقا، اضافه کاری بوده است

وزیر امور خارجه آمریکا اعلام کرد: او برای سفر به اسرائیل و سپس، سودان و امارات و چند کشور دیگر، مرخصی استحقاقی گرفته و قرر است در ازای برقراری روابط هر کدام از کشورها با اسرائیل اضافه کار بگیرد.

به گزارش خبرگزاری فکاهی ملانصرالدین، این مقام آمریکایی خاطرنشان کرد: «برای انجام این سفرها مرخصی گرفتم و اگه بتونم هر کشوری را راضی کنم اضافه حقوق خوبی می‌گیرم. بی‌بی‌تانی، خودش با ترامپ تماس گرفت و برای من مرخصی استحقاقی گرفت. راستش این روزها با چندرقاز حقوق وزارت نمی‌شه زندگی کرد.»

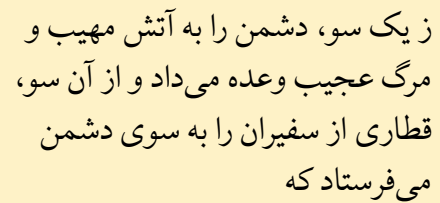
او در پاسخ به سؤال خبرنگار ما درباره ماموریتش گفت: «هیچی دیگه! تلاشم را می‌کنم که دولت‌ها را راضی به برقراری روابط با اسرائیل کنم.»

خبرنگار ما گفت: «شنیدم التماس هم کردی.»

پمپئو پاسخ داد: «این‌ها مشتی تبلیغات سوء ایرانی‌هاست. من در جریان گفتگو متوجه شدم که بند کفش رئیس‌جمهوری آن کشور که نمی‌خواهم اسمش را ببرم، باز است. خم شدم ببندم، نگهبانانش مرا گرفتند و کشیدند و من برای این که نیفتم پای طرف را چسبیدم. بعد این ایرانی‌های نامرد به همه گفتند که من بعد از خواهش و التماس و تمنا، به پای طرف افتادم که نگهبانانش مرا جدا و سعی کردند که مرا بیرون بیندازند.»

خبرنگار ما پرسید: «حالا چیزی هم گیت اومد؟»

پمپئو پاسخ داد: «برای برقراری روابط با امارات، من خیلی زحمت کشیدم و لابه زدم تا اماراتی‌ها قبول کردند، اما این تتانیاهوی نامرد قبول نداره و می‌گه کار خودم بود.»

بیت
چنان کنم و چنین کنم، قصد دیار چین کنم
گر که به ایران نرسم، به راهشان کمین کنم

لیک شاه، خسته را در این نبرد
جز رجز خواندن، ره دیگر نبود
نه فلاخن داشت تا کوبد به رزم
نه دلی که خصم را درد به گود
هماره رجز می خواند و در اباطیلش، امن محیب می خواند.

آورده‌اند که در تواریخ قدیمه و سنوات عدیمه، شاهی قصد طوماری کرد که در آن، نامی از وی نبود و نشانی از وی در آن ننهاده بودند.

بیت
گفت طوماری است اندر آن نباشد ذکر ما
یا نباشد آن چه در سر می‌تنیم
گر چنین است و چنین خواهد بُدن
آن سیه بد نامه را ما می‌دریم!

ملک را سودای فتح در سر بود و هوای
سو بتازد و دشمن را به تیغ تیز بنوازد
را صرافت درافتد که طومار را بهر رض
بدرند.

پیت

<http://msn-agancy.ir>

<http://mollanasroddin-satire-news-agancy.ir>

Mollanasroddin Satire Magazine

WHY IS IT NOBODY LOVES ME?

no.22

— Cory in Atlanta Journal